

Za wuscěłanje: 0107

Wu Budychojc doma

Wu Budychowych se něchten starosći

Jo mama chóra?

Předstajenje:

Anka: Ja som Anka. Słuchajšo! *Klatš- klatš- klatš.*

A to jo mój bratš...

Jonas: ... ten luby Jonas. *Klatš- klatš*

Anka: A to jo mója mama... Słuchajšo!

Mama: Halo, halo.

Anka: A to jo mój nan...

Nan1: **Ten sejži slězy a se smjejkoco.**

Anka: A to jo mój stary nan...

St.nan: Hm. Jo, jo, to ja som. Hm.

Anka:	<i>Kšajžu.</i>	Ty Jonas, ja mam tšach. Mama jo chóra.
Jonas:	<i>Njezajmowany.</i>	Měniš? To njamóžo byś. Mama njelažy w póstoli. Ta njejo chóra.
Anka:		A dlacogo jo mamje žinsa špatnje było, na bluwanje jo jej było? Ta jo mě žinsa zajtša z kupadła wugnała a groniła: "Ži wen, mě jo špatnje!"
Jonas:		Hm. Ale ako jo mama z kupadła pšišla jo se nan smjejkotał.
Anka:		Jo. To jo wěrnó. A mama teke.
Jonas:		Jo a gaž ja tak pšemyslujom, pón jo mama w slědnem casu teke napšawdu pitšku žiwna.
Anka:	<i>Rozpłošona.</i>	Jo raz jě wóna kisałe górki a pón ned skibku z marmeladu.
Jonas:		Jo, to som slědnu nježelu pši fryštuce teke wižel. Wóna jo zajtša něnt w zymje lod jědła. Ja njewěm teke, co dej to byś. Ja njewěm se teke žedneje rady.

Anka:		Wěš co? Mej pójźomej k staremu nanoju.
	<i>Muzika</i>	
Anka:		Sтары nan, stary nan! Maš ty cas?
St.nan:	<i>Zažiwany.</i>	Co ga jo, Anka, wažitej ga se zasej?
Jonas:		Ně, to nic.Maš ty cas?
St.nan:		Se wě, comy něco zgromadnje graś?
Jonas:		Ně, to nic, ale mej comej se něco wopšaśaś.
Anka:		Jo. Mej mamej tšach, musy mama do chórownje? Mamje jo pšecej špatnje. Jej jo pšecej na bluwanje.
St.nan:		Hm, hm.
Jonas:		Sтары nan, co jo? Musy mama do chórownje?
Anka:		Budu mamje do brjuch glědaś?
Jonas:		Jo mama wjelgin šlim chóra?
Anka:	<i>Anka płaco.</i>	...
Mama:	<i>Žurja klapnu.</i>	Co ga se how stawa. Anka, co jo z tobu?
Anka:	<i>Płakucy.</i>	Sтары nan jo gronił, až musyś do chórownje a tam śi kšě pón do brjucha glědaś.
Nan:		Změrom něnt! Mama njemusy do chórownje, mama jo strowa a wjasoła.
Anka:		Ale mamje jo pšecej na bluwanje. A pón jě wóna skibku ze kisałeju górk a marmeladu.
Jonas:		... a lod k fryštuce.
Nan:	<i>Z dorazom.</i>	Hyšći raz. Mama jo strowa. Ach ... Pšaśajšo se mamy co z mamu jo, ta wě to lěpje!
Mama:		Ty sy ako take ptaškowa riś, mój luby! Pótakem sluchajšo! Ja njejsom chóra ale wej změjotej zawěsće za pěš mjasece bratśika abo sotśicku. Tak to jo. Ja som samodruga.
Anka:	<i>Spiwa.</i>	Hu, hu! Mału sotśicku! Mału sotśicku!

Jonas:	<i>Protestujucy, tak pśisebje,</i>	Och, zasej hyšći jadnu taku kwjerlawu doma. No, to se mě spódoba!
Anka:		Jonas co měś kwjerlawu. Ten bužo za sotsicku zupu wariś. Ten bužo kwjerlawu za sotsicku zupu wariś.
St.nan:		Anka, drjažniś ty Jonasa zasej?
	<i>Muzika</i>	
Anka:		Mama? Comej hyś nakupowat?
Mama:		No, co ga to?
Anka:	<i>NADAWK</i>	No, pjeluški, štrumpicki a micku a ... a

wózyk, póstolu